Slujba Cuviosului Părintelui nostru Gherasim din Kefalonia

la mutarea sfintelor moaşte, 20 octombrie

LA VECERNIA MICĂ

La „Doamne, strigat-am...", stihirile pe gl. 1, podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Pe povăţuitorul monahilor şi întărirea nevoitorilor, pe podoaba cea dumnezeiască a Peloponesului, pe marele Gherasim acum să îl lăudăm desăvârşit, căci tuturor celor credincioşi le este pus înainte un preabogat ospăţ duhovnicesc.

Veniţi ceata celor feciorelnici şi mulţimea călugărilor în mănăstirea cea sfinţită, unde se află trupul cel minunat şi preacinstit al Cuviosului Gherasim, ca să vă adăpaţi din el cu îndestulare cu apele faptelor celor drepte.

Lupte cu adevărat de negrăit ai purtat pe pământ, fericite, iar Cel de Sus, Care pe toate mai înainte le vede, puternic te-a arătat pe tine acum, în vremurile cele de pe urmă, ca mărturie neclătinată a dreptei credinţe.

Ocrotitor al Kefaloniei şi întărire a ortodocşilor cu adevărat ai fost dăruit de Dumnezeu, Sfinte Gherasime, fericite, nouă tuturor celor ce scăpăm la tine, ca să ne izbăveşti pe toţi din primejdii şi încercări.

Slavă... gl. 4

Când te-ai înălţat la Hristos cel dorit al tău, atunci Minţile cele dumnezeieşti au primit cinstitul tău suflet, Sfinte Gherasim, de Dumnezeu insuflate, şi, săvârşind lupta cea bună pe pământ, întru odihna cea de dincolo te-ai sălăşluit dimpreună cu ceata tuturor cuvioşilor, cu care nu înceta a te ruga lui Hristos Dumnezeu pentru cei ce cu credinţă prăznuiesc sfântă pomenirea ta.

Şi acum...

De toate primejdiile păzeşte pe robii tăi, binecuvântată de Dumnezeu Născătoare, ca să te mărim pe tine, nădejdea sufletelor noastre.

Stihoavna

stihirile pe gl. 2, podobie: Casa Efratului...

Bucură-te, slava monahilor şi a preoţilor, căci de petrecerea ta, Sfinte Gherasime, de Dumnezeu înţelepţite, şi îngerii s-au minunat.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Slavă Ţie, Împărate, Ziditorule a toate, care pe dumnezeiescul Gherasim lumii l-ai arătat ca pe un alt soare strălucitor.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Cu tine, vistieria cea mare, ne îmbogăţim, fericite, care ai fost dăruit insulei tale ca păzitor şi izvor ce varsă tămăduiri.

Slavă... Şi acum...

Lumină în trei străluciri, Părinte, Fiule şi Duhule, pentru rugăciunile Cuviosului Gherasim şi ale Preacuratei Fecioare, miluieşte pe robii tăi.

Acum slobozeşte... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele Sfântului Gherasim, gl. 1

Pe ocrotitorul ortodocşilor şi îngerul în trup, pe purtătorul de Dumnezeu de minuni făcător, cel de curând arătat, pe Sfântul Gherasim să îl lăudăm, credincioşilor, căci s-a învrednicit a lua harul cel de-a pururea curgător al tămăduirilor. Pentru aceasta, pe bolnavi îi întăreşte, pe cei stăpâniţi de duhuri îi vindecă şi spre toţi cei ce îl cinstesc revarsă tămăduiri.

Zburdările trupului de-a pururea le-ai ţinut în frâu, iar patimile lui le-ai omorât cu săgeţile înfrânării şi, ţintind spre nepătimire, înţelepte, ca un fără de trup ai vieţuit pe pământ, Sfinte Gherasime. Pentru aceasta şi izvoarele tămăduirilor ai revărsat spre cei ce strigă: Slavă Celui ce te-a întărit pe tine, slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce ni te-a dăruit ocrotitor.

Slavă...

Ca pe odrasla Trikalei, păzitorul Kefaloniei şi ocrotitorul Mănăstirii omaliţilor te lăudăm, Sfinte Gherasime, că în viaţa aceasta ai trăit ca un înger din cer al lui Dumnezeu. Pentru aceasta, de slavă şi de nestricăciunea trupului tău celui cinstit te-ai învrednicit: Slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce te-a păzit nestricat, slavă Celui ce te-a dăruit celor credincioşi rugător nebiruit.

Şi acum...

Gavriil zicând ţie, Fecioară, bucură-te, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău: Mărire Celui ce S-a sălăşluit întru tine, mărire Celui ce a ieşit din tine, mărire Celui ce ne-a izbăvit pe noi cu naşterea ta.

LA VECERNIA MARE

La „Doamne, strigat-am...", stihirile pe 8, 5 ale Cuviosului și 3 ale Mucenicului, gl. 4

Stihirile Cuviosului, gl. 1, podobie: Prealăudaţilor mucenici...

Sfinte Gherasime, de izbânzile tale cele dumnezeieşti s-au spăimântat neamul omenesc şi cetele cele de lumină ale îngerilor, dimpreună cu care roagă-te Domnului pentru cei ce săvârşesc sfânta şi mântuitoarea ta pomenire.

Părinte Gherasime, cu privegherile cele de toată noaptea şi curgerile lacrimilor tale ţi-ai stins cu desăvârşire toate poftele trupului, iar mintea şi

ochii inimii ţi-ai întraripat către Dumnezeu, Căruia roagă-te fierbinte să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cuvioase Gherasime, ca unul ce te-ai umplut în chip desăvârşit de lumina dumnezeiască, de razele negrăitei frumuseţi şi de împărtăşirea de cele dumnezeieşti, înfăţişându-te acum luminat înaintea lui Hristos, Acestuia roagă-te stăruitor să se dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Cinstite Gherasime, sălaş al lui Dumnezeu te-ai arătat, iar trupul tău cel nestricat, Sfinte, izvorăşte mireasmă şi tămăduiri sufletelor şi trupurilor celor ce se apropie cu credinţă. Pentru aceasta, roagă-te Domnului să îi întărească pe cei ce te laudă şi te slujesc cu evlavie.

stihirile pe gl. 2, podobie: Cu ce cununi de laude...

Ce cântări duhovniceşti îţi vom aduce acum, de Dumnezeu purtătorule, că ducând viaţă îngerească prin nevoinţă şi unindu-te veşnic cu Hristos, la cele de Sus te-ai mutat, văzând cu mintea slava cea de negrăit, şi ai făcut cinstit trupul tău cămară ce răspândeşte tămăduiri, plin de cereasca veselie, dând celor ce cred şi aleargă către tine harul cel dumnezeiesc.

Slavă... Şi acum...

Gl.1: **Cu duh mulţumitor s-a strâns laolaltă din cămările caselor poporul din Kefalonia,**
Gl.5: **grăbindu-ne să primim în dar din minunile făcliei Bisericii, cea de curând aprinsă,**
Gl.2: **şi înconjurând nepreţuita raclă cu veselie, din harul său ne hrănim.**
Gl.6: **La trupul lui cel preacinstit şi de Dumnezeu încununat alergând, cu teamă fiind ţinuţi şi cu bună-credinţă lăudând pe slujitorul lui Hristos, cu grăbire îi aducem cântare: Iată, înainte se pune preaminunatul Gherasim.**
Gl.3: **Să ne ridicăm, deci, mâinile şi pe acesta cu mulţumită să îl primim ca pe un trimis din cer,**
Gl.7: **ca pe un împărţitor de preabogate faceri de bine, de care nu vom zăbovi a ne apropia, măcar că este cu neputinţă să îi aducem dar vrednic,**
Gl.4: **căci l-am dobândit vistierie vie încă şi după moarte.**
Gl.8: **Pentru aceasta, Cuvioase, de Dumnezeu purtătorule, dimpreună cu Născătoarea de Dumnezeu, lui Hristos neîncetat roagă-te să păzească din toate părţile şi să izbăvească de orice bântuială potrivnică pe credincioșii, care am dobândit ocrotirea ta**
Gl.1: **şi te fericim cu strălucire în veci.**

Vohod... Lumină lină...
Prochimenul zilei.
Paremiile:
Înţelepciunea lui Solomon 3, 1-9.

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi chinul nu se va atinge de ele. În ochii celor fără de minte, drepţii sunt morţi cu desăvârşire şi ieşirea lor din lume li se pare mare nenorocire, şi plecarea lor dintre noi, un prăpăd, dar ei sunt în pace. Chiar dacă în faţa oamenilor ei au îndurat suferinţe, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi fiind pedepsiţi cu puţin, mare răsplată vor primi, căci Dumnezeu i-a pus la încercare şi i-a găsit Luişi vrednici. Ca pe aur în topitoare, aşa i-a lămurit, şi ca pe o jertfă de ardere de tot întreagă i-a primit. Străluci-vor în ziua răsplătirii şi ca nişte scântei care se lasă pe mirişte, aşa vor fi. Judeca-vor neamurile şi stăpâni vor fi peste popoare, şi Domnul va împărăţi întru ei în veci. Ei vor înţelege adevărul, ca unii care şi-au pus încrederea în Domnul; cei credincioşi vor petrece cu El în iubire, căci harul şi îndurarea sunt partea aleşilor Lui.

Înţelepciunea lui Solomon 5, 16 - 6, 3.

Drepţii în veac vor fi vii şi la Domnul este plata lor şi purtarea de grijă pentru dânşii de la Cel Preaînalt. Pentru aceea, vor primi din mâna Domnului împărăţia frumuseţii şi cununa cea strălucitoare, căci El îi va ocroti cu dreapta Sa şi cu braţul Său; asemenea unui scut, îi va acoperi. El va face arme din mânia Sa şi cu ele va întări făptura mâinilor Sale ca să răsplătească vrăjmaşilor. Din dreptate El Îşi va face platoşă şi din judecata cea nefăţarnică Îşi va face coif. Din sfinţenia Sa va face pavăză nebiruită; iar din cumplita Sa mânie va face sabie ascuţită şi lumea va porni război împreună cu El împotriva celor fără de minte. Săgeţile fulgerului Său vor porni bine îndreptate şi vor lovi în ţintă, zburând din arcul puternic încordat al norilor. Mânia Lui, ca o praştie, va azvârli noian de grindină; apele mării se vor întărâta asupra lor şi râurile îi vor îneca vijelios. Duhul puterii dumnezeieşti se va ridica împotriva lor şi ca viscolul îi va vântura. Astfel fărădelegea va aduce pustiire pe pământ şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Ascultaţi deci, regilor, şi înţelegeţi, luaţi învăţătură, voi, care judecaţi marginile pământului. Băgaţi în urechi, voi cei ce stăpâniţi peste mulţimi şi care vă mândriţi cu mulţimea popoarelor voastre. Pricepeţi că stăpânirea vi s-a dat de la Domnul şi puterea de la Cel Preaînalt, Care va cerceta faptele voastre şi va pune la încercare gândurile voastre.

Înţelepciunea lui Solomon 4, 7-15.

Cel drept, chiar când apucă să moară mai devreme, dă de odihnă. Bătrâneţile cinstite nu sunt cele aduse de o viaţă lungă, nici nu le măsori după numărul anilor. Înţelepciunea este la om adevărata căruntеţe şi vârsta bătrâneţilor înseamnă o viaţă neîntinată. Plăcut fiind lui Dumnezeu, Domnul l-a iubit şi, fiindcă trăia între păcătoşi, l-a mutat de pe pământ. A fost răpit, ca răutatea să nu-i schimbe mintea sa, înşelăciunea să nu-i amăgească sufletul. Că vraja viciului întunecă cele bune şi ameţeala poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Ajungând curând la desăvârşire, dreptul a apucat

ani îndelungaţi. Sufletul lui era plăcut lui Dumnezeu, pentru aceasta Domnul S-a grăbit să-l scoată din mijlocul răutăţii. Neamurile văd, dar nu pricep nimic şi nu-şi bat capul cu aşa ceva, că adică harul lui Dumnezeu şi mila Lui sunt cu aleşii Săi şi că poartă grijă de sfinţii Săi.

Litia

Stihirile idiomelare, glasul 1

Pe nevoitorul cel văzător de Dumnezeu şi steaua cea de curând răsărită, pe dumnezeiescul Gherasim să îl lăudăm, căci acesta, cât a trăit, mult s-a ostenit cu starea cea înaintea Domnului întru rugăciune. Pentru aceasta şi după moarte sfinţita lui raclă revarsă fără încetare minuni celor ce se apropie cu credinţă şi lui Hristos Dumnezeu se roagă să le dăruiască mare milă.

În sălaşurile cele cereşti de-a pururea se veseleşte duhul tău, Cuvioase, dimpreună cu cetele sfinţilor, iar trupul tău cel dumnezeiesc şi sfinţit se păzeşte în Kefalonia ca un izvor de minuni, luminându-i pe cei ce îl cinstesc cu cununa slavei dumnezeieşti. Pentru aceasta, Domnului roagă-te, de Dumnezeu purtătorule Gherasime, să se dăruiască milă celor ce cu bună-credinţă săvârşesc sfântă pomenirea ta.

Minunat te-a arătat harul Duhului, Cuvioase Părinte, şi de darurile celor aleşi te-ai învrednicit, căci încă fiind în viaţă, cu îndrăzneala ta către Domnul şi cu rugăciunile cele bine-primite ai contenit seceta pe pământ, postiri de câte patruzeci de zile ai săvârşit, deloc împărtăşindu-te de bucate, iar după moarte, o fată ai izbăvit de la înec şi ai izgonit duhul dintr-însa. Pentru aceasta, spre toţi cei ce credem în harul cel dumnezeiesc care lucra întru tine, de Dumnezeu purtătorule, revarsă minuni şi roagă-te pentru sufletele noastre.

Dimpreună cu oştirile de Sus dănţuieşte în ceruri duhul tău, Cuvioase Gherasime, iar trupul tău cel izvorâtor de minuni răspândește bună mireasmă şi binecuvintează pe cei ce se apropie de dânsul şi îl sărută cu evlavie. Pentru aceasta, roagă-te, de Dumnezeu purtătorule, Celui ce răsplăteşte pe cei ce te cinstesc să ne izbăvim din primejdii şi să se mântuiască sufletele noastre.

Glasul 4

Când te-ai mutat, Părinte de Dumnezeu purtătorule, către Făcătorul tău, Hristos, maicile au stat de faţă tânguindu-se şi zicând: Învăţătorule, nu ne lăsa pe noi orfane tu, care cu plângere ai zidit acest sfinţit lăcaş monahicesc, căci cele ce scapă la acesta, se izbăvesc de zarva vieţii. Pentru aceştia roagă-te, fericite, lui Hristos Dumnezeu, celor ce cu credinţă săvârşesc pomenirea ta să se dăruiască îndurare şi mare milă.

Veniţi, toţi credincioşii, să cădem la Cuviosul Gherasim, ca următori ai ostenelilor şi ai biruinţei sale celei dumnezeieşti, ca să îl încununăm cu imne

şi cântări, strigându-i fără încetare: Nu înceta a mijloci pentru noi, Părinte, ci cere Dătătorului a toate Dumnezeu să se mântuiască sufletele ortodocşilor ce săvârşesc preasfinţita ta pomenire.

Părinte Gherasime, nou ostaș al lui Hristos te-ai arătat cu nevoinţele minţii, făcându-te organ al Duhului Sfânt, cu a Cărui strălucire fiind insuflat, mănăstire sfinţită din temelii ai zidit şi rugăciuni către Dumnezeu ai înălţat. Pentru aceasta, pentru cei ce se ostenesc într-însa şi săvârşesc în fiecare an prăznuirea ta, slăvindu-L pe Domnul, Cel ce te-a mărit, pe Acesta neîncetat roagă-L să se mântuiască sufletele noastre.

Slavă... gl. 5

Împărate ceresc, am cunoscut câte lucruri minunate ai săvârșit: pe Cuviosul Gherasim cel cu cuget dumnezeiesc l-ai împodobit preabogat, căci sădit fiind în casa Ta, a odrăslit cu dreptate şi în toată Kefalonia a răspândit seminţele cele duhovniceşti, icoană şi pildă făcându-se nouă cu virtuţile cele dumnezeieşti. Pentru aceasta, Bunule, pentru mijlocirile Sfântului, ca unul care are multă îndrăzneală la Tine, învredniceşte-ne şi pe noi Împărăţiei Tale, pe cei ce prăznuim cu credinţă şi dragoste pururea cinstita lui pomenire.

Şi acum...

Fericimu-te pe tine, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, şi te mărim credincioşii după datorie, cetatea cea neclătită, zidul cel nesurpat, folositoarea cea tare şi scăparea sufletelor noastre.

Stihoavna

Stihirile pe gl. 5, podobie: Bucură-te, cămara...

Bucură-te, întărirea Kefaloniei şi din pronia lui Dumnezeu sprijinitor neclătit, izbăvitor şi ocrotitor neadormit, care dăruieşti ajutorul tău tuturor celor ce de-a pururea te împodobesc cu laude, păzitorul nostru în primejdii şi împreună-pătimitorule în întristări, care ne izbăveşti de molima ce ne împresoară. Apără pe cei ce ţi se închină, Cuvioase Gherasime, şi pe toţi cei ce săvârşesc pomenirea ta din toată nevoia, iar lui Hristos pururea te roagă pentru turma ta.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.

Bucură-te, steaua cea de curând ivită şi pururea strălucitoare a Bisericii lui Hristos, cel înfrumuseţat cu chemarea vieţii celei îngereşti, cu strălucirile virtuţilor celor dumnezeieşti, cel ce prin nevoinţă ţi-ai curăţit trupul şi sufletul, cel luminat cu Lumina Treimii, cel ce cu razele faptelor tale celor sfinţitoare tuturor le arăţi plata cea vrednică de dorire pentru vieţuirea cea virtuoasă, care Îl bucură pe Domnul. Acestuia cu stăruinţă roagă-te să dea celor ce te cinstesc mare milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul, întru poruncile Lui va voi foarte.

Vistierie de virtuţi şi învăţător al dragostei celei dumnezeieşti te-ai făcut, mărindu-L pe Dumnezeul cel dintru înălţime cu ostenelile şi durerile tale, pentru care Dătătorul de cununi cel preaînţelept te-a şi răsplătit cu slava şi cu facerea de minuni, lăsându-te pe tine, Cuvioase Gherasime, potir nedeşertat de tămăduiri celor ce au trebuinţă şi izgonitor al duhurilor, iar preacinstit trupul tău spre desfătarea de buna-mireasmă, ca unul ce eşti rugător, ocrotitor şi ajutător al celor credincioşi.

Slavă..., gl. 6 a Mucenicului, Și acum..., din Minei.

Acum slobozeşte... Sfinte Dumnezeule... Preasfântă Treime... Tatăl nostru...

Troparele Sfântului și Născătoare de Dumnezeu sau acestea:

Troparele Sfântului Gherasim, gl. 1

Pe ocrotitorul ortodocşilor şi îngerul în trup, pe purtătorul de Dumnezeu cel de minuni făcător, cel de curând arătat, pe Sfântul Gherasim să îl lăudăm, credincioşilor, căci s-a învrednicit a lua harul cel de-a pururea curgător al tămăduirilor. Pentru aceasta, pe bolnavi îi întăreşte, pe cei stăpâniţi de duhuri îi vindecă şi spre toţi cei ce îl cinstesc revarsă tămăduiri.

Zburdările trupului de-a pururea le-ai ţinut în frâu, iar patimile lui le-ai omorât cu săgeţile înfrânării şi, ţintind spre nepătimire, înţelepte, ca un fără-de-trup ai vieţuit pe pământ, Sfinte Gherasime. Pentru aceasta şi izvoarele tămăduirilor ai revărsat spre cei ce strigă: Slavă Celui ce te-a întărit pe tine, slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce ni te-a dăruit ocrotitor.

Slavă...

Ca pe odrasla Trikalei, păzitorul Kefaloniei şi ocrotitorul Mănăstirii omaliţilor te lăudăm, Sfinte Gherasime, că în viaţa aceasta ai trăit ca un înger din cer al lui Dumnezeu. Pentru aceasta de slavă şi de nestricăciunea trupului tău celui cinstit te-ai învrednicit: Slavă Celui ce te-a mărit pe tine, slavă Celui ce te-a păzit nestricat, slavă Celui ce te-a dăruit celor credincioşi rugător nebiruit.

Şi acum...

Gavriil zicând ţie, Fecioară, bucură-te, împreună cu glasul S-a întrupat Stăpânul tuturor, întru tine chivotul cel sfânt, precum a zis dreptul David. Arătatu-te-ai mai desfătată decât cerurile, ceea ce ai purtat pe Făcătorul tău: Mărire Celui ce S-a sălăşluit întru tine, mărire Celui ce a ieşit din tine, mărire Celui ce ne-a izbăvit pe noicu naşterea ta.

LA UTRENIE

La „Dumnezeu este Domnul...” Troparele Sfântului, gl. 1

Slavă... troparul Mucenicului, gl. 1, Şi acum... Al Născătoarei - Învierii

După prima catismă, Sedealna, gl. 1, podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Pe noul nevoitor şi slujitor al lui Hristos, pe frumuseţea cuvioşilor şi podoaba preoţilor, pe Sfântul Gherasim să îl lăudăm şi în cântări să îl mărim,

căci acesta a ajuns în cămara de nuntă cea cerească şi a luat de acolo răsplata cuvenită pentru osteneli.

Slavă...

Viaţă plină de cucernicie vieţuind pe pământ, te-ai arătat locaş curat al Duhului, luminând, fericite, pe cei ce vin la tine cu credinţă. Pentru aceasta roagă pe Stăpânul tău să lumineze sufletele noastre, ale celor ce te lăudăm pe tine, Părinte Gherasime, de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum...

Fecioară înainte de naştere, Fecioară la naştere, pururea Fecioară cu adevărat te-ai arătat şi după naştere. Ca pe întâia între fecioare, singura care ai întrecut oştile cereşti, făcându-te vrednică de toate măririle, te rog, întăreşte-mă, Stăpână, să mă izbăvesc de patimile care mă robesc pe mine, cel singur osândit, şi să mă fac feciorelnic cu mintea, cu trupul şi cu sufletul.

După a doua catismă, Sedealna, gl. 3, podobie: De frumuseţea fecioriei tale...

Calea de mulţi necălcată ai străbătut, săvârşind postiri de patruzeci de zile asemeni Stăpânului, de Dumnezeu purtătorule. Pentru aceasta, te-ai şi învrednicit de răsplată de la Acesta, trupul tău, Sfinte, fiind proslăvit cu nestricăciunea, pentru care cu mulţumire strigăm: Slavă Ţie, Dătătorule de cununi.

Patimile trupului, Părinte fericite, le-ai deşertat afară cu curgerile lacrimilor şi râuri de tămăduiri ai izvorât, de Dumnezeu cuvântătorule. Pentru aceasta, cei ce scăpăm la moaştele tale, har şi milă dobândim.

Slavă...

Tot cugetul trupesc l-ai stins, lucrând desăvârşit dreptatea, şi ca răsplată pentru osteneli facerea de minuni ai luat. Pentru aceasta, şi trupul tău cel luminat revarsă tămăduiri celor ce cad cu credinţă la sfinţitul tău acoperământ, de Dumnezeu înţelepţite, Părinte Gherasim.

Şi acum...

De Dumnezeu fericită, Maică nenuntită, sufletul meu care boleşte tămăduieşte-l, căci sunt ţinut de multe păcate, Născătoare de Dumnezeu. Pentru aceasta, te rog întru suspinul inimii mele să mă primeşti, Preacurată, pe mine cel mult păcătos, ca să îţi strig ţie cu îndrăzneală: Bucură-te, cea plină de dar.

Polieleu și Mărimuri

Mărimu-te pe tine, Sfinte Cuvioase Părinte Gherasime, lauda cea mare a Eladei, de Dumnezeu înţelepţit povățuitor al călugărilor.

Veniți toți credincioșii să lăudăm, pe ajutătorul cel nebiruit din Kefalonia, zicând: podoaba preoţilor, slava cuvioșilor și lauda ortodocșilor.

Stihuri:
Aşteptând, am aşteptat pe Domnul şi a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea.
Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit de lipsa untdelemnului.
Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre.
Întors-ai plângerea mea întru bucurie, luat-ai sacul de pe mine şi m-ai încins cu veselie.
Să ştiţi că Domnul Şi-a cunoscut pe sluga Sa cea credincioasă.
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuvioşilor Lui.

Sedealna de după Polieleu, gl. 8, podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

Prin înfrânare, dureri şi rugăciune ţi-ai împodobit sufletul cu cuviinţa dumnezeiască, făcându-te împreună petrecător cu îngerii şi darurile minunilor luând, al tămăduirii celor bolnavi, care cu credinţă te cinstesc pe tine. Pentru aceasta, şi mulţimile duhurilor le izgoneşti şi oamenilor le dai vindecări, fericite, de Dumnezeu purtătorule Gherasim. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se dăruiască iertare de greşale celor ce săvârşesc cu credinţă şi cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă...

Petrecerea ta din pustiul Iordanului, cea din chemare dumnezeiască, minunată şi preaslăvită s-a vădit. Ca Moise te-ai îmbogăţit cu harul postirii, ca Ilie cu bărbăţia, atingând desăvârşirea, căci pe urmele acestora călcând, te-ai făcut următor al Stăpânului şi ai fost mărit cu strălucirea vieţuirii tale, lumii arătându-te cu totul ceresc. Pe cei ce te lăudăm şi ţie ne rugăm cu dorire izbăveşte-ne de primejdii din toate părţile, Sfinte Gherasime.

Şi acum...

Norul Soarelui celui înţelegător, făclia cea cu totul de aur a strălucirii dumnezeieşti, nepătată, neîntinată, cea prea fără prihană, Stăpână, sufletul meu cel întunecat şi orbit cu patimile luminează-l cu razele nepătimirii şi inima mea cea necurată spal-o cu şiroaiele de lacrimi ale umilinţei şi pocăinţei, curăţindu-mă pe mine tot de întinăciune, ca să îţi strig cu dorire, Născătoare de Dumnezeu prealăudată: Roagă-te Fiului şi Dumnezeului Tău să se dăruiască iertare de greşale celor ce I se închină cu bună credinţă.

Antifonul 1 al gl. 4
Prochimenul, gl. 4:
Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.
Stih: Ce vom răsplăti Domnului pentru toate câte ne-a dat nouă.
Evanghelia: Luca 6, 17-23, p. 304. Psalmul 50.
Slavă...

Pentru rugăciunile Cuviosului Tău Gherasim, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Stih: Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea...

Stihira, gl. 6:

Cuvioase Gherasime, cel împreună petrecător cu îngerii şi slujitorule credincios, ca unul ce ai îndrăzneală la Mântuitorul Hristos, cu rugăciunile tale cele bine primite, izbăveşte-ne pe noi de toată primejdia, căci suntem turma ta.

Canoanele

Se pune Canonul Născătoarei din Bogorodicină, Canonul Cuviosului și al Mucenicului

Canonul Cuviosului

gl. 1, podobie: Hristos Se naşte...

Cântarea 1

Nimeni altul nu s-a arătat lucrător al nevoinţelor în viaţă asemeni ţie, cel de curând ivit, că fiind insuflat de Domnul, te-ai învrednicit de vedere ca oarecând dumnezeiescul Moise, preaînţelepte.

Stând la rugăciune cu insuflare, preafericite, pe Dumnezeul cel desăvârşit L-ai văzut cu ochiul curat al minţii. Pentru aceea, acum în sălaşurile cereşti cu cuvioşii nevoitori te veseleşti.

Viaţa ta cea strălucită, slăvite, a luminat pentru totdeauna lumea ca un far şi o îmbogăţeşte cu razele lui Dumnezeu, Cel ce le-a făcut pe toate numai cu cuvântul.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cuvântul Tatălui a binevoit să ia trup după asemănare din tine, cea prea-nevinovată, secerând prin tine, Preacurată, păcatul lui Adam şi al Evei, de Dumnezeu dăruită, Stăpână.

Cântarea a 3-a

Trupul ţi l-ai supus duhului cu postirile şi răbdarea răutăţilor diavolilor, care îţi întindeau curse, şi rugându-te, te-ai alipit desăvârşit de Hristos, Care te-a încununat.

Din pântece te-ai arătat vas ales al Duhului, curăţit cu suflarea acestuia, dintru Care umplându-te cu totul de lumină, ţi-ai împodobit mintea cu strălucirea cea dumnezeiască.

Neamul, patria şi averea ai lăsat, de Dumnezeu înţelepţite, şi ai urmat cu inima poruncilor Stăpânului. De aceea, stând înaintea Acestuia, roagă-te stăruitor pentru cei ce îţi cântă ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Ceea ce eşti mai sfântă decât puterile de Sus, Născătoare de Dumnezeu Fecioară Curată, ocrotitoarea şi acoperământul celor ce aleargă la tine, nu ne trece cu vederea pe noi, care neîncetat îţi aducem laude.

Condacul, Icosul și Sedealna Mucenicului

Sedealna Cuviosului, gl. 8, podobie: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul...

Nesocotind dorinţa părinţilor tăi şi pe Hristos iubindu-L, Acestuia I-ai urmat până în sfârşit, pururea pomenite. Căci crucea pe umere-ţi ridicând, în pustiul cel neştiut ca un fără-de-trup ai vieţuit, unde şi răsplată bogată pentru ostenelile tale din mâinile Stăpânului tău ai primit, fericite, de Dumnezeu purtătorule Gherasim. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu să se dăruiască iertare de greşale celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă...

Cu rugăciunile şi lacrimile tale cele smerite ai contenit seceta pământului ca un purtător de grijă şi ai izbăvit-o pe fata care căzuse în fântână, izgonind duhul dintr-însa, căci ai trăit înălţându-te spre Dumnezeu. De aceea, luând harul facerii de minuni, alungi pe diavoli, întăreşti pe bolnavi, izbăveşti de-a pururea insula ta de molime, primejdii şi necazuri, iar celor ce cu credinţă se apropie, le dăruieşti cererile cele de folos.

Şi acum...

Veniţi, credincioşilor, pe Împărăteasa şi Maica Făcătorului a toate cu glas mare să o mărim şi cu imne să-i strigăm: Fecioară prealăudată, pricina bucuriei, mântuieşte-ne pe noi, cei ce te cinstim şi ne acoperă cu rugăciunile tale în toate ispitele, bolile şi întristările, căci ai îndrăzneală de Maică să dai, cu îndurare, tămăduire de boli şi să ceri pentru noi de la Fiul şi Dumnezeul tău iertare de păcate.

Cântarea a 4-a

Ai ajuns mulţimea îngerilor, trăind mai presus decât oamenii şi te-ai desăvârşit pe pământ ca un fără de trup. Pentru aceasta, te-ai arătat călugărilor oglindă cu adevărat cerească, care oglindeşte razele harului, împodobindu-se cu strălucirea cea dumnezeiască.

Toiagul tău cel sfinţit şi cinstit s-a făcut făcător de minuni, tămăduind tot felul de boli şi izbăvind de patimile ruşinoase pe cei ce cu evlavie scapă la acesta cu suflet curat, Părinte de Dumnezeu purtătorule.

Lupte insuflate de Sus ai purtat pe pământ, preafericite, următor fiind legii dreptăţii, şi toată răsplata durerilor odrăslind, roadele virtuţii ai cules, dobândind cununa nevoinţelor tale celor sfinţitoare.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Oştile sfinţilor îngeri nu pot a-ţi aduce cântări şi a te lăuda după vrednicie, Maica cea nepătată a Ziditorului a toate, pe care roagă-L fără zăbavă să slobozească de-a pururea din primejdii şi încercări pe robii tăi.

Cântarea a 5-a

Ca un fără de trup te-ai arătat totdeauna, că virtutea celor nematerialnici ai lucrat şi viaţă fără pată ai petrecut. Pe toţi cei din lume care urmează izbânzilor tale acoperă-i, Părinte de Dumnezeu insuflate.

Vieţuirea ta mintea omenească nu a putut să o înţeleagă, cuvioase cu cuget dumnezeiesc, nici chipurile nevoinţelor tale cele sfinţitoare şi cinstite. De aceea, pentru noi, cei ce trăim în lume, roagă-te Împăratului a toate.

Văzându-te Ziditorul că Îl slăveşti netulburat, neprefăcut şi fără de patimă, te-a cinstit cu cununi de virtuţi şi acum dănţuieşti în lăcaşurile cele cereşti. Pentru aceasta, mijloceşte pentru noi la Făcătorul.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Cuvântul a ieşit tainic din tine, Preacurată, şi a strălucit negrăit şi iarăşi te-a lăsat curată, că Fecioară înainte de naştere, în naştere şi după naştere cu adevărat ai rămas.

Cântarea a 6-a

Mare sprijinitor ai fost dat cu adevărat, Sfinte Gherasime, Bisericii Ortodoxe, fiind aşezat ca un far dumnezeiesc care străluceşte veşnic cu minunile. Pentru aceasta, putere ai primit să răsplăteşti cu dar preabogat celor ce ţi se închină.

Te-ai mutat de pe pământ la înălţimea cea cerească, cu îngerii împreună petrecând şi veselindu-te, şi ai lăsat fiicelor tale monahii binecuvântarea ta părintească, ca să afle pacea şi să săvârşească pururea pomenirea ta, primind dintr-însa har şi milă.

Trupul ţi-ai lăsat pe pământ, de Dumnezeu insuflate, iar duhul tău cel sfinţit l-ai suit la ceruri, din stricăciune la slava cea nepieritoare, şi înaintea Preasfintei Treimi acum te înfăţişezi, Căreia roagă-te pururea pentru cei ce cu credinţă îţi cântă ţie.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Străluceşte în mine lumina cea neapropiată, Fecioară curată, de-a pururea fericită şi prea fără prihană, mijlocind la Fiul tău să-mi dea mie iertare de răutăţile cu care L-am amărât, ceea ce eşti cu dar dăruită.

Condacul, gl. 3, podobie: Fecioara astăzi...

Cu cântări de mulţumire astăzi insula Kefalonia cheamă mulţimile credincioşilor, ca să laude pe podoaba Ortodoxiei cea de curând ivită, pe Sfântul Gherasim, cel ce s-a arătat ocrotitorul şi izbăvitorul acesteia.

Gl. 4, podobie: Cel ce Te-ai înălţat pe Cruce...

Cetele de maici, care se nevoiesc cu râvnă în Mănăstirea ta şi astăzi se veselesc, săvârşindu-ți cu dragoste pomenirea, păzeşte-le și împreună cu ele și pe noi ferește-ne neatinși de săgeţile lui Veliar şi întăreşte-ne să păşim pe căi drepte cu rugăciunile tale, Sfinte Gherasime.

Cu înfrânare ţi-ai curăţit mintea, Cuvioase, şi nesocotindu-ţi trupul, ţi-ai luminat sufletul şi te-ai întraripat către slava cea dumnezeiască cea fără de sfârşit a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Icosul:

Pe tine, steaua cea de curând răsărită pe pământ, care cu razele minunilor ai strălucit de departe, pe cel care ai petrecut în chip minunat viaţă îngerească, pe vasul cel ales al Duhul ce deşartă prebogat tuturor tămăduiri, pe întăritura cea înţelegătoare a Bisericii, cu cunună de laude te încununăm şi te rugăm, mănăstirea şi insula ta, Sfinte Gherasim să le păzeşti din toate părţile neatinse de nici o primejdie cu mijlocirile tale, că pe tine te-am dobândit ocrotitor fierbinte şi trupul tău cel preamărit îl cinstim cu dorire, că revarsă fără încetare minuni celor care îţi cântă: Bucură-te, Cuvioase, lauda noastră, care te-ai întraripat către slava cea fără de sfârşit a lui Hristos, Dumnezeul nostru.

Sinaxar

În luna octombrie, în ziua a 20-a, facem pomenirea mutării sfintelor moaşte ale Preacuviosului de Dumnezeu purtătorului Părintelui nostru Gherasim, cel din Kefalonia.

Această stea de curând ivită pe bolta Bisericii, Gherasim, a răsărit în veacul al XV-lea din părţile Trikalei Peloponezului, din părinţi cucernici şi nobili, pe nume Dimitrie şi Kalí, din cunoscuta familie Notara. Dăruit de Domnul cu o minte ageră, de mic s-a îndeletnicit cu citirea cărţilor sfinte, îndeosebi a Scripturii celei dumnezeieşti. Pentru aceasta, ca un pom răsădit lângă izvoarele apelor, a supt înţelepciunea cea adevărată, ivindu-se într-însul dorul după Dumnezeu şi râvna pentru viaţa cea îngerească.

Astfel, nesocotind dorinţa părinţilor săi, ce ar fi voit ca fiul lor să se înalţe în lumea aceasta, a plecat ca un cerb însetat după Apa cea vie, întâi în Zakintos, apoi înspre Pontul Euxin, la Bizantion. Sălăşluindu-se pentru o vreme în Muntele Athos, şi trăind în ascultare la bătrânii cei iscusiţi întru virtute şi liniştire, s-a sârguit în tot chipul să îşi potolească zburdările trupului şi să îşi curăţească mintea. Mânat de evlavie, dorind să se închine la Sfintele Locuri, se îndreaptă spre Ierusalim, cercetând totodată şi pe sfinţii nevoitori din Sinai, Antiohia, Alexandria, Damasc, Egipt şi Libia. În sfânta cetate a Ierusalimului este hirotonit preot de către Sfântul Patriah Gherman şi numit cel dintâi îngrjitor al candelelor de la Sfântul Mormânt pentru un an, iar pe urmă slujind ca secretar al Patriarhului vreme de 20 de ani. Aici, călcând pe urmele Stăpânului său preaiubit şi ale marilor prooroci şi pustnici, cu binecuvântarea Patriarhului, se retrăgea adeseori în pustiul Iordanului şi săvârşea postiri de câte patruzeci de zile, neîndulcindu-se deloc de bucate, supunându-şi astfel trupul şi întraripându-şi mintea către Hristos.

Cu învoirea Patriarhului Gherman al Ierusalimului, arzând de dorul după viaţa pustnicească, se întoarce pe meleagurile părinteşti. A vieţuit vreme de cinci ani în peşterile din Zakintos ca un fără-de-trup, întărit fiind de darul lui

Dumnezeu. Gusta numai arareori puţini pesmeţi muiaţi în apă şi verdeţuri care creşteau acolo, îndeletnicindu-se în tot ceasul cu rugăciunea cea înţelegătoare.

Pe urmă s-a mutat în insula Kefalonia, unde vreme de câteva luni a vieţuit prin peşteri, până ce a sosit la locul numit Omalá. Aici a aflat rămăşiţele unei biserici, pe care cu mult sânge şi sudoare a zidit-o din nou, numind-o Ierusalimul cel ceresc. Cuviosul a întemeiat şi o obşte de maici, statornicind ca în acest sălaş să nu fie mai mult de douăzeci şi cinci de vieţuitoare. Le-a învăţat cele pentru petrecerea îngerească, făcându-se acestora pildă în tot ceasul cu postirile, reaua-pătimire a trupului şi privegherile cele de toată noaptea întru rugăciune. A povăţuit obştea vreme de treizeci de ani, neuitând nici o clipă să se grijească de sufletul său, ştiind „omul cel bun din vistieria lui scoate afară cele bune".

Sunt cu anevoie de însemnat toate faptele cele bune săvârşite în taină de Cuviosul Gherasim, pe care numai Cunoscătorul celor ascunse le ştie. Însă prin toate acestea a sălăşluit într-însul pe Sfântul Duh şi s-a învrednicit să vadă ca oarecând Proorocul Moise chipul preadoritului Mire, luând de la Dumnezeu încă din viaţă harul cel îmbelşugat al facerii de minuni. Contenea seceta, izgonea duhurile şi tămăduia cu rugăciunea sa pe cei bolnavi care veneau la dânsul.

Cunoscându-şi dinainte sfârşitul, a chemat la sine tot soborul, cerându-şi iertare de la fiicele sale duhovniceşti şi iertând din inimă la rându-i pe toţi câţi îi greşiseră. Şi-a dat sufletul în pace în mâinile Preacuratei Fecioare la praznicul Adormirii sale, la 15 august 1579.

Arătându-se mormântul său izvor nesecat de minuni, tămăduind pe cei bolnavi, izgonind duhurile cele necurate şi pe toţi câţi au alergat la acoperământul său izbăvindu-i din toată primejdia, în 1581 sfintele sale moaşte au fost dezgropate, aflându-se nestricate şi răspândind bună mireasmă. Din pricina unor clevetiri împotriva sfântului, au fost îngropate din nou, însă numai pentru puţină vreme, căci cu binecuvântarea Patriarhului ecumenic Chiril, ele au fost mutate cu cinste în biserica Mănăstirii în 1582, când a şi fost canonizat. Tot atunci s-a rânduit ca pomenirea lui să se facă la 20 octombrie, data mutării sfintelor moaşte, iar nu la 15 august, când a trecut la Domnul, din evlavie pentru marele praznic al Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu.

Pentru rugăciunile Cuviosului Gherasim, Hristoase Dumnezeule, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Treaz şi înţelept ai fost, întraripându-te către Dumnezeu, şi nu te-ai înfricoşat de cursele răufăcătorului, căci, după cum se cuvine frumuseţilor celor dumnezeieşti ai strigat: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Ai ales a te sui la înălţime, la bunătăţile veşnice, şi dulceaţa cea de negrăit în locul celor pământeşti, preaînţelepte, de aceea, cântând, ai strigat: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Pe calea cea strâmtă şi cu chinuri, care suie la înălţimea vederii, ai păşit, Cuvioase, socotind-o lină şi veselitoare, şi ai strigat din tot sufletul Stăpânului tău: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cu limba şi cu inima îţi aduc această cântare smerită şi netrebnică, minunate Gherasime, pe care primeşte-o şi roagă-L stăruitor pe Hristos să ne mântuiască, ca să strigăm şi noi dimpreună cu tine: Dumnezeul Părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Fecioară iubitoare de bine, sufletul meu care rău pătimeşte mântuieşte-l şi îl tămăduieşte cu mijlocirile tale cele bine primite şi de tot păcatul îl spală, ceea ce L-ai zămislit pe Dumnezeu fără de sămânţă.

Cântarea a 8-a

Strălucita ta pomenire, Părinte, a răspândit luminare şi milă tuturor creştinilor în lume, cu îndrăzneala ta cea bine primită, preafericite. Pentru aceea, pe tine prăznuindu-te, strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul şi să Îl preaînalţe întru toţi vecii.

Cetele celor feciorelnici, ale preoţilor şi ale călugărilor ca pe un văzător de Dumnezeu şi biruitor pentru sudorile ostenelilor de pe pământ te cinstesc pe tine, Cuvioase. De aceea, cei ce îţi cântăm ţie strigăm: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul şi să Îl preaînalţe întru toţi vecii.

A sosit pomenirea ta cea sfinţită a cinstitelor tale moaşte, chemând laolaltă pe toţi la un ospăţ duhovnicesc, şi văzând această revărsare de minuni, cu bucurie îţi lăudăm luptele şi ostenelile, strigând: Să binecuvinteze toată făptura pe Domnul şi să Îl preaînalţe întru toţi vecii.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

S-a mântuit firea omenească cea căzută odinioară prin tine, Fecioară, căci cu Dumnezeu, prin cinstită naşterea ta, ai împăcat-o şi cele de jos cu cele de Sus le-ai unit. Pentru aceea, cu cântări te slăvim ca pe Maica Stăpânului cel prealăudat şi te preaînălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Frumuseţea şi focul trupului tău celui tânăr le-ai stins, preafericite, păzindu-te de odihna şi de lucrările lui cele nelegiuite, ca să se lumineze mintea şi sufletul tău către Domnul, pe care cântându-L Îl mărim.

Văzându-ţi vieţuirea cea peste fire, Părinte, cei ce te cinstesc, dimpreună cu păstorii lor, s-au minunat cu înfricoşare de tine, ca de un vas ceresc în care Dumnezeu a deşertat preabogate răsplătiri.

Slavă nepieritoare şi strălucită luând de la Domnul, de Dumnezeu insuflate, te-ai arătat viu şi după moarte şi de minuni făcător. Pentru aceasta, roagă-te pentru toţi lui Dumnezeu, Cel ce te-a încununat pe pământ şi în cer.

Biserică curată aflându-te Dumnezeu, mult te-a slăvit, îmbogăţindu-te cu harul cel dătător de daruri şi cununi, Căruia roagă-te acum cu stăruinţă să strălucească mare milă celor credincioşi.

Al Născătoarei de Dumnezeu:

Naştere de negrăit şi minunată văd, cer şi scaun de heruvimi fiind pântecele tău, Fecioară Maria, întru care S-a culcat nedespărţit Dumnezeu, pe Care lăudându-L Îl mărim.

Luminânda

Gl. 3

Cu virtutea şi nevoinţa te-ai distins, preafericite, şi te-ai arătat ostaş biruitor şi slujitor strălucit al lui Hristos, Împăratul a toate, Căruia roagă-te, de Dumnezeu înţelepţite, pentru noi, robii tăi, care săvârşim cu dragoste, cinstita şi sfinţita ta pomenire.

Gl. 2, podobie: Femei, auziţi...

Ocrotitor fierbinte te-a dobândit Kefalonia şi sprijinitor, pentru aceasta cu strălucire prăznuieşte pomenirea ta strigând: Acoperă insula ta în veci şi izbăveşte-o de molimi, de foamete şi de primejdii, de Dumnezeu purtătorule Gherasim.

Slavă..., a Mucenicului, Şi acum..., din Minei.

Laudele

Stihirile pe 4 ale Cuviosului și Stihira Mucenicului, gl. 6

Stihirile Cuviosului, gl. 8, podobie: Ce vă vom numi...

Ce te vom numi acum pe tine, minunate? Învăţător al bunei credinţe, pildă de virtute, nevoitor, căci cu bărbăţie te-ai împotrivit vrăjmaşilor. Prooroc, că ai spus dinainte cele ce aveau să fie. Mângâietor, că pe toţi i-ai miluit. Multe sunt izbânzile tale, dar mai multe-s darurile, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi te tine, cuvioase? Miluitor al celor din nevoi şi ocrotitor al orfanilor, învăţător al tuturor înţelesurilor bunei credinţe şi secure care tai din rădăcină spinii înşelării şi ai ereziilor. Multe sunt biruinţele tale şi vrednice darurile, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi pe tine, fericite? Cer, că ai încăput slava lui Dumnezeu, râu, că ai adăpat toate sufletele sterpe, izvor preabogat, care reverşi viaţă, ţarină cu bună roadă a virtuţii şi a harului, care cu credinţă le-ai luat de la Dumnezeu. Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Ce te vom numi pe tine, Sfinte Gherasime? Bucuria monahilor şi dulceaţa pustnicilor, mijlocitorul celor cucernici şi frumuseţea preoţilor, far care răspândeşti lumina cea înţelegătoare, vas ales care deşerţi apele dumnezeieşti ale vieţuirii tale. Sfinte strălucite şi de Dumnezeu insuflate, roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului Lui.
(Stihira Mucenicului de la Slava Stihoavnei, gl. 6, din Minei).

Slavă... gl.8

Aceasta grăieşte Cuviosul către călugări: Fiilor, aflaţi pacea în voi înşivă şi nu vă înălţaţi cu mintea, ci smeriţi-vă pe voi pentru Domnul, Care atâta S-a micşorat pe Sine pentru noi că a luat chip de rob, căci Acesta celor smeriţi le dă har. Puneţi-vă în minte să vă lepădaţi de cele ale lumii ca să fiţi socotiţi la un loc cu Hristos, Cel împodobit cu frumuseţea mai mult decât fiii oamenilor, Care a făgăduit Împărăţia celor ce se răstignesc dimpreună cu patimile şi stăruie în adevăr până la sfârşit. Staţi, dar, treji în rugăciune ca să vă izbăviţi din cursele stricătorului de suflete, de care Acesta păzi-vă-va pe voi ca un iubitor de oameni, dându-vă vouă iertare de păcate pentru mine, smeritul, în ziua Judecăţii.

Şi acum...

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte din toată nevoia şi necazul.

Doxologia Mare și otpustul.

LA LITURGHIE:
Fericirile pe 8, din cântarea a 3-a şi a 6-a a Cuviosului.
Apostolul: Gal. 5, 22 – 6, 2 (p. 190).
Evanghelia: Matei 11, 27-30, pag. 72, de joi.
Chinonic: Întru pomenire veşnică va fi dreptul, de auzul de rău nu se va teme.